

Sygn. akt I C 20/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2020 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko P. S.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powoda (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego P. S. kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wytoczyła powództwo przeciwko P. S. o zapłatę kwoty 14 066,36 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20.08.2019r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że strony łączyła umowa pożyczki o numerze (...). W związku z nieterminowym regulowaniem przez pozwanego umówionych rat, skutkującym naruszeniem warunków umowy, zadłużenie powstałe na tle jej realizacji zostało z dniem 29.07.2019r. postawione w stan pełnej wymagalności. W konsekwencji powyższego, pismem z 30.07.2019r. pozwany został wezwany do spłaty zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Zadłużenie nie zostało spłacone, stąd niniejszy pozew jest w ocenie powódki konieczny i uzasadniony.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 03.10.2019r., Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania (k. 5v).

Pozwany w przepisany terminie wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Wniósł o zawieszenie niniejszego postępowania z uwagi na toczące się śledztwo. Podniósł, że został pokrzywdzony przez przestępcze działania J. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Operacje (...), jak również reprezentującej (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w T.. Prokuratura Rejonowa w Elku w postępowaniu pod sygn. akt PR 2 Ds. 243/2019 postawiła J. W. zarzuty doprowadzenia do niekorzystanego rozporządzenia mieniem znacznej wartości poprzez wprowadzenie w błąd, co do faktycznej zdolności kredytowej kredytobiorców oraz ilości

zaciąganych przez nich zobowiązań w innych bankach, a także faktycznej możliwości osiągnięcia deklarowanego zysku oraz możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań finansowych, a także przejęcia i używania środków pieniężnych pochodzących z ww. przestępstwa. Śledztwo to przejęła Prokuratura Okręgowa w Suwałkach, która prowadzi je pod sygn. akt PO 1 Ds. 51/2019. Ewentualnie, pozwany wniósł o oddalenie powództwa jako bezzasadnego i nieudowodnionego oraz o zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Zakwestionował roszczenie powódki tak co do zasady, jak i wysokości.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego i utraty przez nakaz zapłaty mocy w całości, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z 21.11.2019r. przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piszcu, jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 sierpnia 2017 roku pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W., a P. S. zawarta została umowa o pożyczkę gotówkową o numerze (...), w ramach której P. S. przyznana została kwota 17 858,08 złotych, a wypłacona na rachunek bankowy została kwota 13 590 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, P. S. zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami umownymi w 60 miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych płatnych w umówionych terminach i w umówionej wysokości, począwszy od września 2017 roku.

(dowód: umowa pożyczki wraz z harmonogramem spłaty k. 54-66; historia rachunku kredytowego k. 67-69)

W związku z brakiem spłaty zadłużenia wymagalnego w wysokości 1 147,53 złotych, pismem z dnia 24 czerwca 2019 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypowiedziała umowę o pożyczkę o numerze (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Jednocześnie Bank poinformował, że brak spłaty zadłużenia wymagalnego przed upływem terminu wypowiedzenia spowoduje, że cała kwota pożyczki wraz z odsetkami i opłatami zostanie postawiona w stan wymagalności. Jeżeli natomiast w okresie wypowiedzenia nastąpi spłata całości zadłużenia przeterminowanego, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa kontynuowana będzie na dotychczasowych warunkach.

Pismo zawierające oświadczenie Banku o wypowiedzeniu umowy pożyczki zostało doręczone P. S. w dniu 27.06.2019r.

(dowód: pismo z 24.06.2019r. wraz z dowodem doręczenia k. 76-77v)

Pismem z 30 lipca 2019 roku, doręczonym pożyczkobiorcy w dniu 2 sierpnia 2019 roku, (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. skierowała do P. S. przedsądowe wezwanie do zapłaty w terminie 7 dni wymagalnego zadłużenia z tytułu umowy o pożyczkę numer (...), które na dzień sporządzenia pisma wynosiło 13 958,42 złotych.

(dowód: pismo z 30.07.2019r. wraz z dowodem doręczenia k. 80-81)

Prokuratura Okręgowa w Suwałkach przejęła do prowadzenia i zarejestrowała pod sygn. akt PO I Ds. 51.2019 postępowanie Prokuratury Rejonowej w Elku prowadzone pod sygn. akt PR 2 Ds. 243.2019 w sprawie oszustwa na szkodę wielu osób w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości ustalonych w sprawie pokrzywdzonych, w tym P. S., poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznej zdolności kredytowej kredytobiorców oraz ilości zaciąganych przez nich zobowiązań w innych bankach, a także faktycznej możliwości osiągnięcia deklarowanego zysku oraz możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań finansowych, a także przejęcia i używania środków pieniężnych pochodzących z ww. przestępstwa.

(dowód: pismo z Prokuratury Okręgowej w Suwałkach k. 41)

Sąd zważył, co następuje:

Zawarta przez strony umowa pożyczki zasadniczo jest regulowana w przepisach art. 720-724 k.c., a także znajdują do niej zastosowanie przepisy ustawy z 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim na mocy art. 3 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, a nadto przepisy ustawy Prawo bankowe z 29.08.1997r.

Pozwany wniósł o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie z uwagi na toczące się śledztwo przeciwko J. W., jednak niniejsze powództwo – w ocenie Sądu – winno być oddalone z powodów, które nie mają związku z zarzutami przedstawionymi podejrzanemu.

Roszczenie powódki podlegało oddaleniu, albowiem powódka nie zdołała wykazać, że roszczenie o zwrot pożyczki stało się wymagalne z chwilą jego wypowiedzenia. Podkreślenia przy tym wymaga, iż żądanie swoje powódka wywodziła z faktu postawienia całego zobowiązania w stan wymagalności w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki łączącej ją z pozwaną, a tym samym winna była wykazać, iż wypowiedzenie to było skuteczne. Okoliczność, iż pozwany faktu tego nie podważał, nie zwalniała Sądu z obowiązku przesądzenia prawidłowości wypowiedzenia wiążącej strony umowy.

Zgodnie z art. 75c ust. 1-6 ustawy Prawo bankowe, jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Bank powinien, na wniosek kredytobiorcy, umożliwić restrukturyzację zadłużenia poprzez zmianę określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu, jeżeli jest uzasadniona dokonana przez bank oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy. Restrukturyzacja, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę. Bank, w przypadku odrzucenia wniosku kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia, przekazuje kredytobiorcy, bez zbędnej zwłoki, szczegółowe wyjaśnienia, w formie pisemnej, dotyczące przyczyny odrzucenia wniosku o restrukturyzację. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do umów pożyczek pieniężnych.

Z uwagi na treść cytowanego wyżej przepisu uznać należy, że bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie ze spłatą kredytu. W pierwszej kolejności bank winien doręczyć kredytobiorcy wezwanie oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu, wyznaczonego w wezwaniu (nie krótszego niż 14 dni roboczych), na spłatę zadłużenia. Dopiero po upływie tego terminu może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy. W przypadku, gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.). W szczególności nie prowadzi ona do wymagalności wierzytelności banku o spłatę tej części kredytu, co do której kredytobiorca nie pozostawał w opóźnieniu. Procedura wynikająca z art. 75c ustawy nie może być przeprowadzona także po złożeniu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu. Przepis ten ma charakter bezwzględnie obowiązujący, tym samym wypowiedzenie umowy kredytu nie może być konwalidowane poprzez późniejsze działania. Wskazany przepis prawa bankowego stanowi w całości przepis semidypozytywny. Może zostać zmieniony w umowie kredytu albo osobnym porozumieniu jedynie na korzyść kredytobiorcy, na przykład przez wydłużenie terminu na złożenie wniosku w sprawie restrukturyzacji kredytu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 15.04.2019r. w sprawie V ACa 663/18, Legalis; podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 19.07.2018r. w sprawie I ACa 285/18).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, iż powódka przedłożyła sądowi jedynie skierowane do pozwanego pismo z 17.05.2019r. wzywające do zapłaty w terminie 14 dni przeterminowanego zadłużenia i informujące o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania tegoż pisma wniosku o restrukturyzację zadłużenia na podstawie uprawnień wskazanych w art. 75c ustawy prawo bankowe (vide k. 78 akt sprawy), jednakże nie przedstawiła dowodu doręczenia powyższego pisma pozwanemu, czego konsekwencją jest uznanie przez Sąd, iż powódka dokonała wypowiedzenia umowy pożyczki w wadliwy sposób, bez wdrożenia procedury wynikającej z przepisu art. 75c ustawy Prawo bankowe.

Podkreślić należy, że od banku jako profesjonalisty należy oczekiwać, aby działania upominawcze były zgodne z dyspozycją art. 75c prawa bankowego i tym samym poprzedzały właściwe wypowiedzenie umowy. Z samej istoty upomnienia wynika, że stanowi ono rodzaj skarcenia, napomnienia, przypomnienia, lecz nie ukarania. Sekwencja

oświadczeń powodowego banku powinna być taka, że w pierwszej kolejności winien on wezwać kredytobiorcę do zapłaty, z poinformowaniem o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację, a następnie, w przypadku bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu, złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Wobec braku dowodu doręczenia pozwanemu pisma z 17.05.2019r., stwierdzić należy, iż w rozpatrywanym przypadku takiej sekwencji oświadczeń powodowego banku nie było.

Mając powyższe na uwadze, uznając roszczenie powódki za niezasadne, na podstawie powołanego przepisu Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.